

Kaart nr.	3.1
Verantwoordelijke	Sven (aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling)
Geëvalueerd	Jaarlijks op de startvergadering
Laatst bijgewerkt	3 september 2025

Inhoud

Doel:	2
Wie moet de meldcode hanteren?	2
Vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling.....	2
Stappenplan meldcode.....	3
Stap 1: Signalen in kaart brengen.....	3
Stap 2: Collegiale consultatie en bij twijfel Veilig Thuis en/of een letselsdeskundige	4
Stap 3: Gesprek met de ouder(s) (en indien mogelijk met het kind)	4
Stap 4: Wegen van de signalen en bij twijfel altijd raadplegen van Veilig Thuis	4
Stap 5: Beslissen aan de hand van het afwegingskader	5
Seksueel misdrijf (meld-, overleg- en aangifteplicht).....	6
Sociale kaart	6
Wat registreren in leerlingvolgsysteem?	7
Privacy	7
Signalenlijst kindermishandeling 4-12 jaar	7
Psychosociale signalen	8
Medische signalen	9
Kenmerken verzorgers/gezin	9
Signalen specifiek voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld	9
Overige informatie	11

Doel:

Leerlingen of gezinsgenoten die te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling signaleren en passende hulp bieden door het volgen van de meldcode, zodat een einde komt aan de onwenselijke situatie.

Wie moet de meldcode hanteren?

Alle personeelsleden binnen de school hanteren de meldcode. Zij hebben wel verschillende verantwoordelijkheden, deze zijn hieronder te vinden:

- Schoonmaak, administratie en conciërge: melden signalen bij aandachtsfunctionaris, directie of leerkracht
- Onderwijsassistenten: melden signalen bij leerkracht of aandachtsfunctionaris
- Leerkrachten, interne begeleiding en directie: volgen de stappen van de meldcode in samenwerking met de aandachtsfunctionaris.

Vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling**Lichamelijke mishandeling**

Ouders/verzorgers verwonden het kind of staan toe dat het kind verwond wordt. (anders dan ten gevolge van een ongeluk.)

- Slaan, stompen, schoppen, opzettelijk laten vallen, verbranden, vergiftigen, verstikken.
- Meisjesbesnijdenis: een ingreep aan de uitwendige geslachtsdelen van een meisje.
- De Nederlandse overheid heeft alle vormen van meisjesbesnijdenis strafrechtelijk verboden.
- Shaken Baby Syndroom: verzameling van signalen en symptomen die het gevolg zijn van het heftig door elkaar schudden van een baby.
- Syndroom van Münchhausen bij Proxy: een volwassene die bij een kind ziekteverschijnselen nabootst, verergert, veroorzaakt en/of verzint.

Lichamelijke verwaarlozing

- Het kind onthouden wat het voor zijn lichamelijke gezondheid en ontwikkeling nodig heeft.
- Ouders/ verzorgers zijn niet in staat of bereid tot het verschaffen van minimale zorg ten aanzien van de lichamelijke behoeften.
- Voorbeelden van lichamelijke verwaarlozing:
- Niet zorgen voor voldoende of geschikt eten geven
- Niet zorgen voor schone, aan de weersomstandigheden aangepaste, passende kleding
- Niet zorgen voor geschikt onderdak
- Niet zorgen voor geschikte medische, tandheelkundige en geestelijke gezondheidszorg
- Niet zorgen voor voldoende hygiëne
- Niet zorgen voor voldoende toezicht.

Psychische mishandeling

- Het toebrengen van schade aan de emotionele- en/of persoonlijkheidsontwikkeling van het kind. Voorbeelden van psychische mishandeling zijn:
- Het bedreigen of uitschelden van een kind als een systematisch patroon van kleineren en denigreren
- Het kind tot zondebok maken
- Het belasten van een kind met een te grote verantwoordelijkheid
- Eisen stellen waaraan een kind niet kan voldoen
- Het blootstellen van een kind aan extreem, onberekenbaar of ongepast gedrag
- Het opsluiten of vastbinden van het kind als middel van straf of controle
- Het kind is getuige van het geweld in het gezin.

Psychische verwaarlozing

- Het kind onthouden wat het voor zijn geestelijke gezondheid en ontwikkeling nodig heeft.
- Voorbeelden van psychische verwaarlozing zijn:
- Niet zorgen voor voldoende aandacht, respect, genegenheid, liefde en contact
- Niet zorgen voor voldoende ruimte voor toenemende autonomie.
- Niet zorgen voor regelmatige schoolgang.

Seksueel misbruik

- Seksueel contact met een kind hebben of pogen te hebben, ter bevrediging van de seksuele gevoelens van de ouder/ verzorger, en/of uit geldelijk gewin.
- Voorbeelden van seksueel misbruik zijn:
- Pornografisch materiaal laten zien
- Penetratie door vingers, voorwerpen of penis
- Aanranding en uitbuiting of het toestaan hiervan waarbij genitaal contact plaats vindt
- Aanranding en uitbuiting of het toestaan hiervan waarbij geen genitaal contact plaats vindt
- (ongepast kussen, strelen van borsten)

Stappenplan meldcode**Stap 1: Signalen in kaart brengen**

- Maak een notitie aan in Parnassys met hierin de signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen of juist ontkrachten. Geef hierbij ook aan welke stappen al zijn ondernomen en of hierover al contact is geweest met betrokkenen. Indien een leerling iets vertelt belooft dan nooit geheimhouding. [Meer tips](#).
- Bij het signaleren van huiselijk geweld of kindermishandeling kan gebruik worden gemaakt van signalenlijsten (zie [Signalenlijst kindermishandeling 4-12 jaar](#)).
- Ga bij deze stap al in [gesprek met de betrokkenen](#) en deel de zorgen/signalen die worden opgemerkt concreet en transparant. Alle signalen dienen te worden verzameld waardoor het duidelijker wordt welke zorgen er zijn en of deze zorgen gegrond zijn. Laat betrokkenen een gespreksverslag ondertekenen en zet het gespreksverslag in Parnassys.
- Vraag de aandachtsfunctionaris (Sven) om te helpen bij het onderbouwen van de zorgen.
- Doe de Brusjescheck: zijn er nog broertjes of zusjes bekend en zo ja, zijn daar (ook) zorgen over?
- Mantelzorgcheck: is binnen het gezinssysteem (kan ook een systeem zonder kinderen zijn) een mantelzorger. Zo ja, kan deze de zorgtaken aan en is het passend.
- **Noodsituaties**
Bij signalen die wijzen op acuut en zodanig ernstig geweld dat het kind of zijn gezinslid daartegen onmiddellijk moet worden beschermd, moet meteen advies worden gevraagd aan Veilig Thuis. Komt men daar, op basis van de signalen, tot het oordeel dat onmiddellijke actie is geboden, dan kan zo nodig in hetzelfde gesprek een melding worden gedaan zodat op korte termijn de noodzakelijke acties in gang kunnen worden gezet om de veiligheid van het kind zoveel mogelijk te waarborgen. In noodsituaties kan overigens ook contact worden gezocht met de Raad voor de Kinderbescherming en/of de politie om hulp worden gevraagd.

- De [kindcheck](#) is onderdeel van deze stap en is bedoeld voor professionals om kindermishandeling door volwassen cliënten vroegtijdig te herkennen. In principe geldt dit niet voor het basisonderwijs.

Stap 2: Collegiale consultatie en bij twijfel Veilig Thuis en/of een letseldeskundige

- Bespreek de signalen met de aandachtsfunctionaris (Sven) of andere betrokken collega's (duo-collega, intern begeleider of directeur). De aandachtsfunctionaris of in overleg een andere collega vraagt bij twijfel altijd anoniem advies aan Veilig Thuis of een letseldeskundige (gaat meestal via Veilig Thuis of het Landelijk Expertisecentrum Kindermishandeling (LECK). Geef een signaal af in de verwijzindex om te zien of er andere professionals betrokken zijn. Neem zo nodig contact op met deze professionals. Meld bij ouders/verzorgers dat er een signaal is afgegeven in MULTIsignaal en waarom.
- Veilig Thuis kan een eerste weging maken of het terecht is dat er zorgen zijn over de situatie en of er mogelijk sprake kan zijn van huiselijk geweld of kindermishandeling. Zorgvuldig handelen vereist dat de aandachtsfunctionaris bij elk vermoeden nagaat of advies moet worden gevraagd bij Veilig Thuis of een letseldeskundige.

Stap 3: Gesprek met de ouder(s) (en indien mogelijk met het kind)

- De aandachtsfunctionaris ondersteund door een collega bespreekt de signalen met betrokkenen en indien mogelijk met het kind. Voor het gesprek met de ouders (en eventueel het kind) wordt de Dessaur methode gevolgd:
D – Doel noemen
E – Expliciet maken van zorgen
S – Stel vragen en vat samen
S – Stiltes laten
A – Aandachtig luisteren
U – Uitleggen en informeren
R – Rond af
- Doel van het gesprek is om de zorgen te verduidelijken, ontkrachten of bekrachtigen. Nodig betrokkenen expliciet uit tot het geven van hun mening en vraag zoveel mogelijk (open) door.
- Indien betrokkenen de zorgen herkennen, kan een begin gemaakt worden met het onderzoeken van kansen en oplossingen. Als betrokkenen niet te motiveren zijn en de zorgen blijven ontkennen is het raadzaam Veilig Thuis om advies te vragen en een melding te overwegen.
- Indien wordt besloten om ook met een kind zelf te spreken, is het van belang dat het kind zich veilig genoeg voelt om het gesprek te voeren. Maak hierbij de afweging of het in het belang van het kind zelf is om dit gesprek te voeren. Hierover kan ook advies worden gevraagd aan Veilig Thuis. Beloof tijdens een dergelijk gesprek nooit geheimhouding, maar geef wel aan dat de signalen serieus zullen worden afgewogen. Belangrijk is ook dat het kind niet wordt ondervraagd, maar dat het kind met name de ruimte wordt gegeven om zijn verhaal te vertellen. Zie voor tips ook de [handreiking participatie van kinderen 2018](#).

Stap 4: Wegen van de signalen en bij twijfel altijd raadplegen van Veilig Thuis

- Samen met de aandachtsfunctionaris wordt op basis van de signalen, van het (extern) ingewonnen advies en van het gesprek met de betrokkenen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling gewogen. Daarnaast wordt de aard en de ernst van het huiselijk geweld of kindermishandeling gewogen aan de hand van het [afwegingskader onderwijs en leerplicht](#).

De vijf belangrijke vragen behorende bij het afwegingskader:

1. Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 3 van de meldcode een vermoeden van of is er sprake van huiselijk geweld en/of kindermishandeling?
2. Heb ik een vermoeden van of is er sprake van acute of structurele onveiligheid (disclosure)?
3. Ben ik in staat effectieve (passende) hulp te bieden of organiseren?
4. Werken de betrokkenen mee aan de geboden of georganiseerde hulp?
5. Leidt deze hulp tot duurzame veiligheid?

- Voor de weging is het van belang dat in het dossier de signalen, de gesprekken en de stappen worden beschreven en vastgelegd die al zijn gezet. Bij twijfel over een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling is het verplicht om Veilig Thuis te raadplegen. Veilig Thuis kan helpen een risicotaxatie (inschatting van risicofactoren) uit te voeren en kan helpen bepalen of het verstandig is zelf hulp te bieden of organiseren of een melding te doen. Het is belangrijk dat de organisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd. Leidt weging tot de conclusie dat er geen zorgen (meer) zijn, dan kan de Meldcode in stap 4 worden afgesloten. Als de zorgen blijven bestaan dan wordt in stap 5 besloten, op basis van het afwegingskader, of melden noodzakelijk is én of het mogelijk is om passende hulp te organiseren.

Stap 5: Beslissen aan de hand van het afwegingskader

- De leerkracht en aandachtsfunctionaris vragen zich eerst af of melden noodzakelijk is, aan de hand de eerste twee vragen van het afwegingskader (stap 4). Vervolgens besluiten ze of het organiseren van hulp tot de mogelijkheden behoort (stap 5). Wanneer melden volgens het afwegingskader noodzakelijk is, zal contact met Veilig Thuis moeten worden opgenomen.
- In het onderwijs hebben wij geen hulpverlenende rol. We kunnen via SMW en het CJG wel hulp organiseren rondom het gezin. Als de betrokkenen hier niet aan meewerken dan maken we een melding bij Veilig Thuis.
- **Meldnormen: in welke situaties moeten professional sowieso melden?**
Beroepskrachten moeten een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

Meldnorm 1: In ALLE gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure (een onthulling).

Meldnorm 2: In alle ANDERE gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

Meldnorm 3: Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling, constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

- Er kan altijd gebruik gemaakt worden van je meldrecht, maar er zijn drie uitzonderingen op basis waarvan je niet hoeft te melden. Besluit dit in overleg met Veilig Thuis en leg de overwegingen vast in Parnassys. Je kunt in het uiterste geval ook anoniem melden.
Uitzonderingen op melden zijn:
 - Wanneer de eigen veiligheid in gedrag is
 - Wanneer de veiligheid van een kind in gedrang is
 - Wanneer je rol niet inwisselbaar is.

Seksueel misdrijf (meld-, overleg- en aangifteplicht)

De meld-, overleg- en aangifteplicht in de onderwijswetten

In de onderwijswetten is de meld-, overleg-, en aangifteplicht opgenomen inzake seksuele misdrijven. In de verschillende wetsartikelen rond de meld- en overlegplicht in het onderwijs staan 3 belangrijke kenmerken:

- Het moet gaan om het bekend zijn van een mogelijk seksueel misdrijf;
- De dader is een met taken belast persoon (bijvoorbeeld een leraar) van de school of instelling;
- Het slachtoffer is een minderjarige leerling of een minderjarige student van de school of instelling.

Meldplicht bij seksueel misdrijf op school

Als een medewerker op welke wijze dan ook bekend is geworden met een mogelijk seksueel misdrijf met kenmerken zoals hierboven beschreven, moet deze persoon dit **onverwijld (direct) melden** bij het schoolbestuur. We noemen dit de meldplicht. Het is niet voldoende om een tussenpersoon te informeren, zoals bijvoorbeeld een lid van de schoolleiding of een vertrouwenspersoon.

De meldplicht geldt voor alle met taken belaste personen op een school of instelling. Dit betekent dus ook voor interne vertrouwenspersonen die binnen hun functie informatie krijgen over een mogelijk seksueel misdrijf. Geen enkele medewerker kan zich in dit soort gevallen beroepen op de geheimhoudingsplicht, tenzij er sprake is van een medisch beroepsgeheim.

Meer informatie:

<https://www.onderwijsinspectie.nl/onderwerpen/vertrouwensinspecteurs/seksueel-misdrijf>

Sociale kaart**Politie alarmnummer (bij noodsituaties)**

112

Politie (ook sociale jeugd-zedenzaken) (in regio)

0900-8844

Wijkagent

Samira Lekatompessy

Wijkagent Vaassen Zuid/West

samira.lekatompessy@politie.nl

0900-8844

Veilig Thuis

0800-2000

24/7 bereikbaar

Schoolmaatschappelijk werk / aanspreekpunt CJG

Margriet Sollie

School maatschappelijk werker

0621717632

msollie@cjgepe.nl

Orthopedagoog Volare

Michelle Oosterhoff

Orthopedagoog Stichting Volare

0621997577

moosterhoff@volare-onderwijs.nl

Werkdagen: maandag, dinsdag en donderdag

Jeugdverpleegkundige GGD

Nande Vrielink

088-4433300 (algemeen)

n.vrielink@ggdnog.nl

Jeugdarts GGD

Peter Dietzenbacher

088-4433163

p.dietzenbacher@ggdnog.nl

Crisisdienst bureau Jeugdzorg Gelderland

0800-9955599

Vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het onderwijs

0900-1113111

Wat registeren in leerlingvolgsysteem?

- De 5 stappen uit de meldcode worden altijd geregistreerd in Parnassys.
- Van alle gesprekken met betrokkenen wordt een gespreksverslag gemaakt. Het gespreksverslag wordt gedeeld met de betrokkenen en ondertekend.
- Contact met Veilig Thuis of andere externen worden altijd geregistreerd.
- Afgeven van een signaal in MultiSignaal (verwijsindex) wordt geregistreerd.

Privacy

Op 25 mei 2018 is de nieuwe privacywetgeving (AVG) van kracht geworden. De AVG is een algemeen kader dat niet inspeelt op specifieke situaties, zoals een vermoeden van kindermishandeling. Daarom geldt als algemene regel dat een specifieke wet voor een bepaalde sector prevaleert boven de algemene norm van de AVG. Dat geldt dus bijvoorbeeld voor de Wetten PO, VO, Leerplichtwet etc. De wet Meldcode gaat dus ook voor de AVG. Het recht om dossier aan te maken en te melden bij Veilig Thuis is dus onverminderd van toepassing.

Signalenlijst kindermishandeling 4-12 jaar

Als kinderen mishandeld, verwaarloosd *en/of* misbruikt worden, kunnen ze signalen uitzenden. Het gebruik van een signalenlijst kan zinvol zijn, maar biedt ook een zekere mate van schijnzekerheid. De meeste signalen zijn namelijk stressindicatoren, die aangeven dat er iets met het kind aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling (echtscheiding, overlijden van een familielid, enzovoort). Hoe meer signalen van deze lijst een kind te zien geeft, hoe groter de kans dat er sprake zou kunnen zijn van kindermishandeling.

Het is niet de bedoeling om aan de hand van een signalenlijst het 'bewijs' te leveren van de mishandeling. Het is wel mogelijk om een vermoeden van mishandeling meer te onderbouwen naarmate er meer signalen uit deze lijst geconstateerd worden. Een goed beargumenteerd vermoeden is voldoende om in actie te komen!

De signalen die in deze lijst vermeld worden, hebben betrekking op alle vormen van mishandeling. Om een duidelijk beeld te krijgen van wat er aan de hand zou kunnen zijn, is het van belang de hele context van het gezin erbij te betrekken. Daarom worden ook een aantal signalen van verzorgers en gezin genoemd.

Psychosociale signalen

Ontwikkelingsstoornissen

- achterblijven in taal-, spraak-, motorische, emotionele *en/of* cognitieve ontwikkeling
- schijnbare achterstand in verstandelijke ontwikkeling
- regressief gedrag
- niet zindelijk

Relationele problemen

ten opzichte van de verzorgers:

- totale onderwerping aan de wensen van de verzorgers
- sterk afhankelijk gedrag ten opzichte van de verzorgers
- onverschilligheid ten opzichte van de verzorgers
- kind is bang voor verzorger
- kind vertoont heel ander gedrag als verzorgers in de buurt zijn

Relationele problemen

ten opzichte van andere volwassenen:

- bevriezing bij lichamelijk contact
- allemansvriend
- lege blik in de ogen en vermijden van oogcontact
- waakzaam, wantrouwend

Relationele problemen

ten opzichte van andere kinderen:

- speelt niet met andere kinderen
- is niet geliefd bij andere kinderen
- wantrouwend
- terugtrekken in eigen fantasiewereld.

Gedragsproblemen

- plotselinge gedragsverandering
- labiel, nerveus gespannen
- depressief
- angstig
- passief, in zichzelf gekeerd, meegaand, apathisch, lusteloos
- agressief
- hyperactief
- destructief
- geen of nauwelijks spontaan spel, geen interesse in spel
- vermoeidheid, lusteloosheid
- niet huilen, niet lachen
- niet tonen van gevoelens, zelfs niet bij lichamelijke pijn
- schuld- en schaamtegevoelens
- zelf verwondend gedrag
- eetproblemen
- anorexia / boulimia
- slaapstoornissen
- bedplassen / broekpoepen

Medische signalen

Lichamelijke kenmerken (specifiek voor lichamelijke mishandeling)

- blauwe plekken
- krab-, bijt- of brandwonden
- botbreuken
- littekens

Verzorgingsproblemen (specifiek voor verwaarlozing)

- slechte hygiëne
- onvoldoende kleding
- onvoldoende geneeskundige en tandheelkundige zorg
- veel ongevallen door onvoldoende toezicht
- herhaalde ziekenhuisopnamen
- recidiverende ziekten door onvoldoende zorg
- traag herstel door onvoldoende zorg

Overige medische signalen

- ondervoeding
- achterblijven in lengtegroei
- psychosomatische klachten (buikpijn, misselijkheid, hoofdpijn, etc.)

Kenmerken verzorgers/gezin

Verzorger-kind relatiestoornis

- verzorger troost kind niet bij huilen
- verzorger klaagt overmatig over het kind
- verzorger heeft irreële verwachtingen ten aanzien van het kind
- verzorger toont weinig belangstelling voor het kind

Signalen verzorger

- geweld in eigen verleden
- apathisch en (schijnbaar) onverschillig
- onzeker, nerveus en gespannen
- onderkoeld brengen van eigen emoties
- negatief zelfbeeld
- steeds naar andere artsen/ziekenhuizen gaan ('shopping')
- afspraken niet nakomen
- kind opeens van buitenschoolse opvang afhaken
- aangeven het bijna niet meer aan te kunnen
- verzorger met psychiatrische problemen
- verslaafde verzorger

Gezinskenmerken

- 'multi-problem' gezin
- verzorger die er alleen voorstaat
- regelmatig wisselende samenstelling van gezin
- isolement
- vaak verhuizen
- sociaal-economische problemen: werkloosheid, slechte behuizing, migratie, et cetera
- veel ziekte in het gezin
- draaglast gezin gaat draagkracht te boven
- geweld wordt gezien als middel om problemen op te lossen

Signalen specifiek voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld

Gedragsproblemen

- agressie: kopiëren van gewelddadig gedrag van vader (sommige kinderen, met name jongens kopiëren hun vaders gedrag door hun moeder of jongere broertjes/zusjes te slaan)
- alcohol- of drugsgebruik
- opstandigheid
- angst
- depressie
- negatief zelfbeeld
- passiviteit en teruggetrokkenheid
- zichzelf beschuldigen
- verlegenheid
- suicidaliteit

Problemen in sociaal gedrag en competentie

- sociaal isolement: proberen thuissituatie geheim te houden en ondertussen aansluiting te vinden met leeftijdsgenoten (zonder ze mee naar huis te nemen)
- wantrouwen ten aanzien van de omgeving
- gebrek aan sociale vaardigheden

Schoolproblemen

- schooluitval
- moeite met concentreren
- overcompenseren (opvallend extra inzet op school)

Signalen specifiek voor het syndroom van Münchhausen by Proxy (MBPS): Pediatric Condition Falsification (PCF)

- onderzoeksgegevens kloppen niet met het ziektebeeld
- medische gegevens over eerdere behandelingen is moeilijk te verkrijgen
- symptomen verdwijnen wanneer verzorger en kind worden gescheiden
- een broertje of zusje is overleden of eveneens vaak ziek
- de moeder niet terugschrikt voor ingrijpende onderzoeken of het onder narcose brengen van het kinden daar zelfs op aan dringt
- voorvallen vinden in de avonden en weekenden plaats waarbij een beroep wordt gedaan op andere artsen
- de volgende klachten worden gepresenteerd: bewusteloosheid, insulten, apneu, diarree, overgeven, koorts, lethargie
- het kind heeft een aanzienlijke ziektegeschiedenis met steeds andere klachten
- de moeder is werkzaam in de gezondheidszorg of beschikt over een zeer grote medische kennis
- het verhaal van moeder bevat kleine tegenstrijdigheden
- vaak van arts wisselen

Het onderscheid met postnatale depressie bij de moeder, wiegendood of kinderen die niet goed groeien veroorzaakt door iets anders dan MBPS, is dat in deze gevallen de moeders vaak dankbaar zijn als ze ontlast worden van de zorg voor hun kind, terwijl MBPS-moeders die zorg niet willen uitbesteden.

Bewerking Van Vecht 2000 (Uit: Reader bij training 'Aandachtsfunctionarissen huiselijk geweld en kindermishandeling' Dessaur Trainingen www.dessaurtrainingen.nl)

Overige informatie

Stappenplan Meldcode 'schoolenveiligheid'

<https://www.schoolenveiligheid.nl/wp-content/uploads/2023/08/Meldcodemeldplicht-po.pdf>

Protocol Veilig Thuis:

https://veiligthuis.nl/wp-content/uploads/2018/12/Veiligthuis-interactief-protocol_v3.pdf

Afwegingskader meldcode (onderwijs en leerplicht)

https://www.poraad.nl/files/themas/school_kind_omgeving/afwegingskader_bij_meldcode_kinder_mishandeling.pdf

Veilig met de meldcode (veel tips)

<https://www.veiligmetdemeldcode.nl/veilig-met-de-meldcode/veilig>

Seksueel misdrijf

<https://www.onderwijsinspectie.nl/onderwerpen/vertrouwensinspecteurs/seksueel-misdrijf>